

żo łama, jeho wutroba śmierom steji. Jego pscheczeljo jeho czelo s kschiza dele wośmu a jo do rowa położa. Hdze wostanie nětk jeho słowo: „Ta bym żiwý?“ O nije blyscich ty jutrowne swony: „Khryst je horjestanył a se wschej’ martry czahnył; teho mamy żo śradowacż; Khryst żam chze naž troschtowacż.“?

Czi njewerjazh snaja jenož morweho Khrystuż, wulkeho profetu s Nazaretha, kotryž psched 1800 lětami wuczesche, czerpjesche, wumrje a w rowje sawosta. A hdz tež woni jutry śwjecza, je tola wschitko jich reczenje wo nim jenož kaž żalbowanie teho wulkeho morweho s myrrhu a s alcą. Masch ty tež hiszceže jeneho morweho Khrystuż, abo mózesch ty prajicž: Jeſuſ je žiwý? Wot twojego wotmolwjenja wotwiſuje twoje jutrowne wjeſzele. O luba duscha, ujedaj żo wot prósneje mudroſcze teho śweta szlepicž, ale sanjeſ ſobu tón nowy khierlisch: Wón je žiwý. Hlaj, to je tebi tač węſcze wobkruczene, kaž hewak neschto na śwecze. Jeſuſ je žiwý, to wobſwedeža Pětr a Pawoł, Jakub a Domaſch a wschitzh japoschtoli. To je żro a jadro jich predowianja. Tuta wera bězi w jich żilach, blyſceži żo s jich wocžow, ſjewi żo w kóždym jich słowow a ſkutkow. Jeſuſ je žiwý, to wobſwedeži piſmo nowego testamentu. Czi njepscheczeljo Khrystużowi ſu tuteho śwedaſka ſanicžicž chzyli, ale podarmo, to piſmo je wostało. Kaž nadobne ſlěboro je wone wopokaſane w pjez̄y ſpytowanja. Wot jejnych ſazpiwarjow a njepscheczelow płacži to słowo: Woni ſu wumrjeli, kotſiž temu džescžu, tej kniſy, ſa žiwjenjom stejachu. Jeſuſ je žiwý, to wobſwedeži historija kchesczijanskeje zyrkwe. Kač husto je wona wot Kajfaſowych dnjow żama ſaſo k ſmijerczi wotſudžena, kač husto je Pilatus kjudował, kchizował a po hrjebał a jejny row ſaſyglował a pschi nim wajchtarjow postajil, a potſjóch dnjach je wona ſaſo stanyła. Czmowe čaſy ſa zyrkej pschiindžechu, pod pscheczehanjom poħanskich kniežerjow dyrbjesche wona do podsemſkich po hrjebniſchežow czekacž, ale jejne śwětlo je pschezo ſaſo tu czemnoſež sahnalo, a